

[Behnke]

energiminister til at interessere sig særlig meget for hele brintområdet.

Det undrer mig ikke, når jeg ser i energiredøgørelsen, hvem man har som sine venner, når det er de såkaldte græsrodder, man lytter til. Brinthybridprojekterne, det engelske jetprojekt osv. er ikke noget, man har interesse for vel vidende, at det ellers er fra de ting, vi har chance for for alvor at få en seriøs energiforsyning i årene fremover. Hverken vindmøller eller andre ting kan forsyne Danmark med de store mængder energi, vi har brug for.

Så kunne jeg godt tænke mig at rette blikket mod en sjov lille episode nede på Masnedø, hvor en energiminister fint i TV-Avisen kunne fortælle, at nu havde man endelig fundet én af løsningerne på, hvordan man kunne bruge overskudsvarmen fra kraftværkerne: Man skulle bare opføre nogle gartnerier, og så kunne man dér fremstille gode, danske, sunde grøntsager med overskudsvarmen.

I Jyllands-Posten den 17. februar d.å. kan man nu læse, at det er slet, slet ikke det, der er blevet tilfældet. I stedet for leverer man olie til dumpingpriser, nemlig til 300 kr. pr. t, mens andre gartnere skal betale 1.200 kr. pr. t.

Lad mig gøre energiministeren opmærksom på, at den politik har Holland tidligere forsøgt sig med, og det er blevet erklæret ulovligt ved EF-Domstolen. Nøjagtig det samme kan vel forventes i det her tilfælde.

Jeg har over for Venstres og De Konservatives ordførere interesseret mig lidt for købet af gas i Sovjetunionen. Lad mig, for at der ikke skal herske nogen som helst tvivl om det, fra Fremskridtspartiets side give den fuldstændig klare og utvetydige melding, at ikke alene vil vi gøre alt, hvad vi kan for at modarbejde det projekt. Vi vil gøre alt, hvad vi kan for at oplyse befolkningen om, hvilken fadæse regeringen her er på vej til at begå.

Det sidste er et direkte spørgsmål til energiministeren, så hvis han hører efter, er der en mulighed for, at jeg får et svar senere.

Danmark har i de seneste år fået en ret betydelig afhængighed af vore nabolande med hensyn til elforsyning. Det siger man er en god forretning, fordi vi kan få el til billige penge. Jeg vil gerne spørge energiministeren, hvilken fornuft der ligger bag det i spørgsmålet om f.eks. afhængighed, i betragtning af at Sverige i øjeblikket rent faktisk er ved at afvikle sin park af

atomkraftværker og derfor i løbet af ganske få år selv har brug for al den energi, de kan fremstille deroppe. Jeg vil gerne have ministerens bemærkninger til det.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det, der bringer mig herop, er egentlig ikke lyst til at blande mig i debatten, det er blot for at sige til hr. Behnke, når han nu drager ind i debatten, hvad den konservative ordfører i sidste uge sagde om naturgas til elværker, at hverken i min erindring eller af Folketingets forhandlinger fremgår det, at jeg skulle have sagt noget som helst om naturgas til elværker.

Larsen-Ledet (RV):

Da mit partis ordfører, fru Elisabeth Arnold, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre det, vi fra radikal side gerne vil have sagt ved denne redegørelse.

Når man studerer energiministerens redegørelse og det omfangsrige statusnotat vedrørende energiplanlægning, som ledsager redegørelsen, må man sige, at der er tale om noget af en succeshistorie. Med de ca. 15 års tilbageblik, dansk energipolitik kan opvise, er der tilsyneladende sket en målbevidst og konsekvent stræben hen imod en større grad af selvforsyning og en mindre grad af afhængighed af en enkelt energikilde, hen imod en frodighed og en variation i energiforsyningsudbudet, som ingen havde troet mulig i begyndelsen af 1970'erne.

Man må oven i købet betænke, at energipolitikken har været overladt til ministre af forskellig politisk observans i den forløbne periode. Energiminister efter energiminister har åbenbart smukt taget den førte politik på sig og med stor konsekvens videreført forgængerens arbejde. Naturligvis har det ikke alt sammen været så idyllisk. Der har været store politiske skænderier om a-kraft, om vindmøller, om Nordsøolie, naturgas og kul. Det har bølget igennem det politiske liv, men har tilsyneladende resulteret i, at den endelig førte energipolitik har været udtryk for en bred politisk vilje.

Når den førte energipolitik, i hvert fald efter radikal opfattelse, har været vellykket, kunne man måske fristes til at tro, at debatten om energipolitikken var ved at forstumme. Men det er ikke tilfældet. Energiministerens redegørelse viser tydeligt, at der stadig dukker nye